

Feierabende in Mainau, met *die beyde Maria* of andere geschriften, behoorende tot hetgeen men *Belletrie* noemt, zonder te vermoeden of er aan te denken, dat de schrijver die zelfde FREDERIK JACOBS was, wiens leerboek nu reeds gedurende 45 jaren voor eene regelmatige leerwijze van de Grieksche Taal gewigtige diensten heeft bewezen. Inderdaad, de mannen, wier nagedachtenis de Derde Klasse te dezer gelegenheid te vermelden heeft, zijn merkwaardige voorbeelden van de verwonderlijke voortbrengingskracht van den menschelijken geest, en wanneer men de lange lijst afloopt der geschriften van JACOBS, en men daarin zijne uitgaven van de *Anthologia Graeca*, van AELIANUS *over den Aard der Dieren*, de *Antehomerica* van TZETZES, met talloze geschriften voor de jeugd, voor vrouwen, voor allerlei lezers, als in eene bonte mengeling vereenigd vindt, dan zou men geneigd worden, om aan JACOBS den prijs der productiviteit toe te kennen, indien hij niet in een bijna 83-jarigen leeftijd een voorregt had gehad althans boven LETRONNE, en meer nog boven onzen te vroeg ontslapen VAN LIMBURG BROUWER.

In de plaats van dezen laatste is tot gewoon lid der Klasse, in de Afdeling *Wijsbegeerte*, verkozen de Hoogleraar P. HOFSTEDE DE GROOT; in de plaats van JACOBS tot Geassocieerde A. BOECKH, te *Berlijn*, tot hiertoe Correspondent der Klasse; terwijl tot de vervulling der plaatsen, opengevallen door den dood van HERMANN en LETRONNE, de Klasse nog in den loop van deze week denkt over te gaan.

Van hare Correspondenten verloor de Klasse JAKOB GRÄBERG DE HEMSO, HEINRICH KARL ABRAHAM EICHSTÄDT en JOHAN CASPAR VON ORELLI.

De eerstgenoemde, een geleerde *Zweed*, is langen tijd Consul-Generaal van *Zweden* te *Tanger* geweest; maar zijn menigvuldig verblijf in *Italië*, waar hij ook overleden is, schijnt aanleiding te hebben gegeven, dat hij reeds in 1802 te *Genua* in het Italiaansch heeft uitgegeven een Maandschrift van Geographischen en Statistischen inhoud, en later lessen over de beginselen der Kosmografie, Geografie en Statistiek. Men heeft voorts

van hem Waarnemingen omtrent de pest, welke te *Tanger* in het jaar 1818 gewoed heeft, aan eenen Genueeschen geneesheer medegeedeeld, en eene Voorlezing over den staat der Aardrijkskunde in oude en nieuwe tijden, door hem te *Stokholm* gehouden, en uit het Zweedsch in het Italiaansch vertaald, en voorts, in het Fransch, een Overzicht van de Historische literatuur van het Rijk van Marocco, waarin hij onder anderen hulde doet aan het werk van onzen HENDRIK HARINGMAN. De toezending der voortbrengselen van zijnen geest en het aanbod om der Klasse nuttig te zijn, hadden reeds ten jare 1816 hem tot Correspondent doen verkiezen.

Meer bekend in de geleerde wereld was H. K. A. EICHSTÄDT, de geleerde stichter van de *Jenaische allgemeine Literatur-Zeitung*, welk tijdschrift door hem geworden is en gedurende vele jaren onder zijne leiding geweest is, een voorraadkamer van Recensien, die, zonder over de grenzen van wezenlijke Boekbeschouwingen te verdwalen, blijken droegen van de vruchten te zijn van geoefend oordeel en bondige geleerdheid. Een voltooid oorspronkelijk werk van Philologischen aard, van eenigen omvang, heeft men van hem niet; maar de keurigheid van zijnen echt-Latijnschen stijl, vooral ten toon gespreid in zijne Gedachtenis-rede aan GOETHE, en zijne gelukkige gave om de Latijnsche lier te bespelen, zouden voldoende geweest zijn om hem eene plaats te doen verdienen onder de Correspondenten van het Nederlandsche Instituut.

Om die verdienste te doen erkennen ten aanzien van JOHAN CASPAR VON ORELLI, is niet meer noodig dan diens naam uit te spreken, althans voor hen, die niet geheel onbekend zijn met hetgeen in de laatste 25 jaren op het veld der Philologie gearbeid is. Voor hen ook zal het niet noodig zijn hem te doen onderscheiden van JOHAN KONRAD ORELLI, den uitgever van ARNOBIUS, van de fragmenten van SANCHUNIATHON en van de *Historia Arcana* van PROCOPIUS. Onze overleden Correspondent is de voortreffelijke bearbeider van CICERO, de Kritische uitgever van TACITUS en van een aantal andere oude schrijvers, en van wiens gelukkigen tact in het verklaren van HORATIUS nieuwe proeven worden te gemoet gezien in eene